

san szóbeszéd tárgya lesz az olvasók között s a könyvtáros rövidesen tapasztalja, hogy az olvasókban nő a megbecsülés és a bizalom iránta.

De egyéb haszna is lehet az elemző törzslapnak. Például az üzem káderosztálya tájékozódhatik arról, hogy a művezetői posztra kiszemelt dolgozó olvas-e műszaki irodalmat és milyen színvonalúak az olvasmányai. Biztató jelek láttán a műszaki vezetők azt is ellenőrizhetik, hogy az illető az olvasottakat mennyire tette magáévá, mennyire emésztette meg. Segítheti a könyvtár a pártbizottságokat is a magasabbfokú politikai oktatásban részesülők kiválogatása szempontjából.

Nyilvánvaló, hogy ha a pártbizottságnak és a vállalatvezetésnek segítséget tud nyújtani a könyvtár, akkor gyorsabban mozdul majd a pártbizottság vagy a vállalatvezetés is, amikor a könyvtár kér támogatást vagy a könyvtár problémáira kell megoldást keresni.

Ennyiből is láthatjuk: sok minden fordul meg azon, hogyan használja fel a könyvtáros munkájának egyik szerény segédeszközét, az elemző törzslapot.

KEKI BÉLA

Egy kommunista emlékére...

Solti Andrásné, a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár aligazgatója meghalt. Befejezte a harcot, melyet több mint 40 évvel ezelőtt kezdett el a reakció, a maradiság és sötétség erői ellen. Befejezte a harcot, melyet gyenge testtel, kihagyó szívvel, de büszke öntudattal és hallatlan akaratereővel élete utolsó percéig folytatott. Harcolt a jobbert, a szebb holnapért. Ez volt éltető eleme eszmélése pillanatától halála órájáig.

1917-ben ismerkedett meg Szabó Ervinnel, a Fővárosi Könyvtár akkori igazgatójával, 1918-ban találkozott a magyarországi kommunista mozgalommal először. Fiókkönyvtáros a könyvtárban s pártösszekötő a Pártban. E két élmény elhatározó jelentőségűvé vált egész életére. Szabó Ervin hatása alatt választotta hivatásává a könyvtári munkát, a Magyar Tanácsköztársaság nagy élménye formálta ki kommunista egyéniségét.

A Tanácsköztársaság bukása után, kommunista tevékenységéért többévi börtönbüntetést szenvedett, majd internálták, s szabadulása után még éveken keresztül rendőri felügyelet alatt állott. A munkásmozgalommal való kapcsolatát a reakció legsötétebb esztendei alatt sem szakította meg. 1945-ben, szabadulásunk évében, felemelt fővel és tiszta lelkiismerettel jelentkezhetett a Pártnál, hogy tudásával, harcos lendületével és szívének melegével szolgálhassa építésünket. Még ugyanabban az évben visszakerült a Fővárosi Könyvtárba, ahonnan a reakció annakidején elbocsátotta. Üldözött vadként került el onnan és győztes hadsereg katonájaként tért vissza. Mint aligazgató harcolt a jobboldali szociáldemokrácia, a klerikalizmus, a szakmai önteltség és a liberalizmus megnyilvánulásai ellen. Szerette a könyvtárat. Szerette a központot, ahol dolgozott, de szívének melegével inkább a fiatalabb testvér, a fiókhálózat felé fordult, mert úgy érezte, hogy szocialista építésünk jelen szakaszában annak népnevelő, olvasómozgalmi és tömegszervező lehetőségei hatásosabban szolgálják kultúrforradalmunk nagy céljait. S hogy ma alig van ember fővárosunkban, aki ne ismerné a város különböző pontjain lévő fiókkönyvtárainkat, s hogy ma szinte óráról-órára szaporodó tömegek ismerkednek meg a szovjet és magyar irodalom szocialista termékeivel, abban Solti Andrásné elvtársnőnek feledhetetlen érdemei vannak.

Életét beragyogja a hűség szépsége. Hűség a szocialista eszméhez, hűség a Párthoz, hűség a könyvtárhoz. Ez a hűség álljon példaképpül könyvtárosaink előtt.